అరణ్యపర్వము - జ్ఞానప్రదము

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీన్ద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకౌశేయవాససమ్ ।
సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్ధం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేన్ద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖి- లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం, సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి, యథాశక్తి, వింశోఽధ్యాయః, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

వాసుదేవ ఉవాచ

ఆనర్తనగరం ముక్తం తతోఽహమగమం తదా ।
మహాక్రతౌ రాజసూయే నివృత్తే నృపతే తవ ॥ ॥20-1॥

అపశ్యం ద్వారకాం చాహం మహారాజ హతత్విషం ।
నిఃస్వాధ్యాయవషట్కారాం నిర్భూషణవరస్త్రియం ॥ ॥20-2॥

అనభిజ్ఞేయరూపాణి ద్వారకోపవనాని చ ।
దృష్ట్వా శంకోపపన్నోఽహమ్ అపృచ్ఛం హృదికాత్మజమ్॥ ॥20-3॥

అస్వస్థనరనారీకమిదం వృష్ణికులం భృశమ్ ।
కిమిదం నరశార్దూల శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్త్వతః ॥ ॥20-4॥

ఏవముక్తః స తు మయా విస్తరేణేదమబ్రవీత్ ।
రోధం మోక్షం చ శాల్వేన హార్దిక్యో రాజసత్తమ ॥ ॥20-5॥

తతోఽహం భరతశ్రేష్ఠ శ్రుత్వా సర్వమశేషతః ।
వినాశే శాల్వరాజస్య తదైవాకరవం మతిమ్ ॥ ॥20-6॥

తతోఽహం భరతశ్రేష్ఠ సమాశ్వాస్య పురే జనమ్ ।
రాజానమాహుకం చైవ తథైవానకదుందుభిమ్ ॥ ॥20-7॥

సర్వాన్వృష్ణిప్రవీరాంశ్చ హర్షయన్నబ్రువం తదా ।
అప్రమాదః సదా కార్యః నగరే యాదవర్షభాః ॥ ॥20-8॥

శాల్వరాజవినాశాయ ప్రయాతం మాం నిబోధత ।
నాహత్వా తం నివర్త్స్యే పురీం ద్వారవతీం ప్రతి ॥ ॥20-9॥

సశాల్వం సౌభనగరం హత్వా ద్రష్టాస్మి వః పునః ।
త్రిః సమాహన్యతామేషా దుందుభిః శత్రుభీషణా ॥ ॥20-10॥

తే మయా౽౽శ్వాసితా వీరా యథావద్భరతర్షభ ।
సర్వే మామబ్రువన్ హృష్టాః ప్రయాహి జహి శాత్రవాన్ ॥ ॥20-11॥

తైః ప్రహృష్టాత్మభిర్వీరైః ఆశీర్భిరభినందితః ।
వాచయిత్వా ద్విజశ్రేష్ఠాన్ ప్రణమ్య శిరసా భవమ్॥ ॥20-12॥

శైబ్యసుగ్రీవయుక్తేన రథేనానాదయన్ దిశః ।
ప్రధ్మాప్య శంఖప్రవరం పాంచజన్యమహం నృప ॥ ॥20-13॥

ప్రయాతోస్మి నరవ్యాఘ్ర బలేన మహతా వృతః ।
క్లృప్తేన చతురంగేణ యత్తేన జితకాశినా ॥ ॥20-14॥

సమతీత్య బహూన్ దేశాన్ గిరీంశ్చ బహుపాదపాన్ ।
సరాంసి సరితశ్చైవ మార్తికావతమాసదమ్ ॥ ॥20-15॥

తత్రాశ్రౌషం నరవ్యాఘ్ర శాల్వం సాగరమంతికాత్ ।
ప్రయాంతం సౌభమాస్థాయ తమహం పృష్ఠతో౽న్వయామ్ ॥ ॥20-16॥

తతః సాగరమాసాద్య కుక్షౌ తస్య మహోర్మిణః ।
సముద్రనాభ్యాం శాల్వో౽భూత్ సౌభమాస్థాయ శత్రుహన్ ॥ ॥20-17॥

స సమాలోక్య దూరాన్మాం స్మయన్నివ యుధిష్ఠిర ।
ఆహ్వయామాస దుష్టాత్మా యుద్ధాయైవ ముహుర్ముహుః ॥ ॥20-18॥

తస్య శార్ఙ్గవినిర్ముక్తైః బహుభిర్మర్మభేదిభిః ।
పురం నాసాద్యత శరైః తతో మాం రోష ఆవిశత్ ॥ ॥20-19॥

స చాపి పాపప్రకృతిః దైతేయాపసదో నృప ।
మయ్యవర్షత దుర్ధర్షః శరధారాః సహస్రశః ॥ ॥20-20॥

సైనికాన్మమ సూతం చ హయాంశ్చ స సమవాకిరత్ ।
అచింతయంతస్తు శరాన్ వయం యుధ్యామ భారత ॥ ॥20-21॥

తతః శతసహస్రాణి శరాణాం నతపర్వణామ్ ।
చిక్షిపుః సమరే వీరా మయి శాల్వపదానుగాః ॥ ॥20-22॥

తే హయాంశ్చ రథం చైవ తదా దారుకమేవ చ ।
ఛాదయామాసురసురాః తైర్బాణైర్మర్మభేదిభిః ॥ ॥20-23॥

న హయా న రథో వీర న యంతా మమ దారుకః ।
అదృశ్యంత శరైశ్ఛన్నాః తథా హం సైనికాశ్చ మే ॥ ॥20-24॥

తతో௨హమపి కౌంతేయ శరాణామయుతాన్బహూన్ ।
ఆమంత్రితానాం ధనుషా దివ్యేన విధినాక్షిపమ్ ॥ ॥20-25॥

న తత్రవిషయస్త్వాసీత్ మమ సైన్యస్య భారత ।
ఖే విషక్తం హి తత్సౌభం క్రోశమాత్ర ఇవాభవత్ ॥ ॥20-26॥

తతస్తే ప్రేక్షకాః సర్వే రంగవాటా ఇవస్థితాః ।
హర్షయామాసురుచ్చైర్మాం సింహనాదతలస్వనైః ॥ ॥20-27॥

మత్కార్ముకవినిర్ముక్తాః దానవానాం శరాస్తథా ।
అంగేషు రుచిరాపాంగాః వివిశుః శలభా ఇవ ॥ ॥20-28॥

తతో హలహలాశబ్దః సౌభమధ్యే వ్యవర్ధత ।
వధ్యతాం విశిఖైస్తీక్ష్ణైః పతతాం చ మహార్ణవే ॥ ॥20-29॥

తే నికృత్తభుజస్కంధాః కబంధాకృతిదర్శనాః ।
నదంతో భైరవాన్నాదాన్ నిపతంతి స్మ దానవాః ॥ ॥20-30॥

పతితాస్తే௨పి భక్ష్యంతే సముద్రాంభోనివాసిభిః ।
తతో గోక్షీరకుందేందుమృణాలరజతప్రభమ్ ॥ ॥20-31॥

జలజం పాంచజన్యం వై ప్రాణేనాహమపూరయమ్ ।
తాన్ దృష్ట్వా పతితాంస్తత్ర శాల్వః సౌభపతిస్తతః ॥ ॥20-32॥

మాయాయుద్ధేన మహతా యోధయామాస మాం యుధి ।
తతో గదా హలాః ప్రాసాః శూలశక్తిపరశ్వథాః ॥ ॥20-33॥

అసయః శక్తికులిశపాశర్ష్టి కనపాః శరాః ।
పట్టిశాశ్చ భుశుండ్యశ్చ ప్రపతంత్యనిశం మయి ॥ ॥20-34॥

తామహం మాయయైవాశు ప్రతిగృహ్య వ్యనాశయమ్ ।
తస్యాం హతాయాం మాయాయాం గిరిశృంగైరయోధయత్ ॥ ॥20-35॥

తతోఽభవత్తమ ఇవ ప్రకాశ ఇవ చాభవత్ ।
దుర్దినం సుదినం చైవ శీతముష్ణం చ భారత ॥ ॥20-36॥

అంగారపాంశువర్షం చ శస్త్రవర్షం చ భారత ।
ఏవం మాయాం ప్రకుర్వాణః యోధయామాస మాం రిపుః॥ ॥20-37॥

విజ్ఞాయ తదహం సర్వం మాయయైవ వ్యనాశయమ్ ।
యథాకాలం తు యుద్ధేన వ్యధమం సర్వతః శరైః ॥ ॥20-38॥

తతో వ్యోమ మహారాజ శతసూర్యమివాభవత్ ।
శతచంద్రం చ కౌంతేయ సహస్రాయుతతారకమ్ ॥ ॥20-39॥

తతో నాజ్ఞాయత తదా దివారాత్రం తథా దిశః ।
తతోఽహం మోహమాపన్నః ప్రజ్ఞాస్త్రం సమయోజయమ్ ॥ ॥20-40॥

తతస్తదస్త్రం కౌంతేయ ధూతం తూలమివానిలైః ।
తథా తదభవద్యుద్ధం తుములం రోమహర్షణమ్ ।
లబ్ధాలోకస్తు రాజేంద్ర పునః శత్రుమయోధయమ్ ॥ ॥20-41॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే వనపర్వాంతర్గత అర్జునాభిగమనపర్వణి
సౌభవధోపాఖ్యానే వింశోఽధ్యాయః ॥ 20 ॥

శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామి వారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్రార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయన్తాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రియఃకాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥